

Hankó Zoltán

(Kolozsvár, 1910. I. 12. - Marosvásárhely, 1978. VI. 20.)

gyógyszerész, tanszékvezető egyetemi tanár, gyógyszerértárvezető, szakíró

Apja, Hankó Antal (1858-1932), a testvére, Hankó Zoltán István (1886-1950) is a gyógyszerészi pályán működött.

Segesvárott, a bukaresti Császár, a szászrégeni Oroszlán gyógyszerértárakban volt gyakornok 1930-1934 között. Egyetemi tanulmányait a Bukaresti Egyetemen kezdte, de a gyógyszerészi oklevelet a Szegedi Egyetemen 1941-ben szerzett. Hazatérve Kolozsvárra, a Hygeia gyógyszergyár laboratóriumában működött. A Kolozsvári Egyetem magyar tannyelvű orvosi kara 1945-ben áttelepült Marosvásárhelyre. Az itt felállított Egyetemi Gyógyszerértár vezetőjévé nevezték ki. Az 1946/47-es tanévtől orvostanhallgatókat is oktatott adjunktusként. Megalakult 1948-ban az Orvos-Gyógyszerészeti Intézet, ahol megbízták a Galenika tanszék szervezésével. Később ez felvette a Gyógyszer-technológia tanszék elnevezést, amelynek tanszékvezetője volt 1970-ig. Kiváló érzékkel oktatott, jegyzeteket és tankönyvet is írt magyar és román nyelven. Tudományos munkássága a parenterális készítmények előállítására irányult. A mannit és az urea-tartalmú infúziók készítésére új eljárásokat dolgozott ki. A gyógyszerértárakban is elkészíthető gyógyszerformák előállítására is újszerű gyakorlati megoldásokat dolgozott ki. A VII. és VIII. Román Gyógyszerkönyvek számos monográfiáját ő írta meg, illetve szerkesztette. Sírja a marosvásárhelyi temetőben van.

Főbb munkái:

1. Galenika III. Marosvásárhely, 1957.,
2. Technica farmaceutică. Victor Ciocanelea-vel. Bukarest, 1969.,

Irodalom:

1. Romániai Magyar Irodalmi Lexikon. 2. köt., Bukarest, 1991. 181,
2. Dr. Péter H. Mária: Az erdélyi gyógyszerészet m. vonatkozásai. Kolozsvár, 2002. 371.,